

رابطه موفقیت تحصیلی، راههای مقابله با تنبیدگی و جایگاه اجتماعی-اقتصادی در نوجوانان دختر

یاسمین عابدینی

چکیده

به منظور بررسی رابطه موفقیت تحصیلی با راههای مقابله با تنبیدگی و جایگاه اجتماعی - اقتصادی نوجوانان دختر، تعداد ۳۲۸ دانشآموز دختر پایه سوم راهنمایی با روشن نوونه‌گیری تصادفی مرحله‌ای از مدارس راهنمایی جنوب، مرکز و شمال شهر تهران انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از آزمون مقابله با بحران (CISS) و معدل آزمودنی‌ها جمع آوری شد و با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیری و تک متغیری مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان دهنده وجود رابطه مثبت بین موفقیت تحصیلی و مقابله مسئله مدار از یکسو و رابطه مثبت بین جایگاه اجتماعی - اقتصادی و موفقیت تحصیلی از سوی دیگر بود. بین راههای مقابله با تنبیدگی و جایگاه اجتماعی - اقتصادی رابطه معناداری مشاهده نشد.

کلید واژه‌ها: موفقیت تحصیلی، مقابله با تنبیدگی، جایگاه اجتماعی - اقتصادی، نوجوانان دختر.

○ ○ ○

مقدمه

موفقیت تحصیلی از جمله مسائل مهمی است که محور بسیاری از پژوهش‌های آموزشی و

روانشناسی است (براون و کراس، ۱۹۹۷؛ موس و موس، ۱۹۹۰؛ نایمی و واینیوماکی، ۱۹۹۹). عوامل بسیاری در موقیت و پیشرفت تحصیلی کودکان و نوجوانان سهیم هستند که برخی از آنها نظری هوش، توانایی و یادگیری های قبلی شناختی، هستند و برخی دیگر نظری محیط خانوادگی، جایگاه اجتماعی - اقتصادی و راه های مقابله با تبیдگی، غیر شناختی اند (براون و کراس، ۱۹۹۷). عوامل شناختی به این دلیل مهم هستند که فراهم کننده پایه و اساس ذهنی و تجربی برای یادگیری در آینده هستند و رابطه بین آنها و موقیت تحصیلی کاملاً بارز و قابل مشاهده است، اما شناسایی و تشخیص نقش عوامل غیر شناختی تا حدودی مشکل است و حتی از این هم مشکل تر تشخیص این موضوع است که کدامیک از عوامل غیر شناختی در موقیت و پیشرفت تحصیلی نقش دارند. جایگاه اجتماعی - اقتصادی و راه های مقابله با تبیدگی دو عامل غیر شناختی مهم در موقیت تحصیلی نوجوانان به شمار می روند.

موقعیت خانواده به لحاظ اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی از جمله عوامل مهم در پیشرفت ها و شکست های تحصیلی کودکان و نوجوانان به شمار می رود و تأثیر گذاری آن از طریق اثر گذاری بر مهارت ها و انگیزش (چه در آغاز تحصیلات و چه در طول دوران تحصیل) و فراهم کردن شرایط وامکانات آموزشی، تحصیلی و شغلی بهتر برای کودکان و نوجوانان است (لوگال، ۱۳۷۴). نتایج پژوهش های نیز نشان دهنده وجود ارتباط بین بالا بودن سطح اجتماعی اقتصادی والدین و موقیت تحصیلی دانش آموزان است (باخر و روشن، ۱۹۹۵؛ نقل از لوگال، ۱۳۷۴؛ موس و موس، ۱۹۹۰). هم چنین دیده شده است که محیط خانوادگی، رفتارهای مرتبط با تحصیل و مدرسه را تحت تأثیر قرار می دهد (کالجرو، ۱۹۸۲). راه های مقابله با تبیدگی نیز عامل غیر شناختی دیگری است که با موقیت و پیشرفت تحصیلی مرتبط است (زی و ریزن، ۱۹۹۷). دوره نوجوانی دوره ای است که مصادف با تغییر و انتقال در زمینه روابط بین فردی، سازگاری اجتماعی و روانشناسی نوجوانان می باشد (اشتینبرگ، ۱۹۹۰). استقلال نسبی از والدین ووابستگی به گروه همسالان و دوستان، رشد و تحول مفهوم خود و هویت یابی اجتماعی و جنسی، برنامه ریزی برای ورود به دانشگاه و انتخاب شغل از جمله عواملی هستند که برای نوجوانان تبیدگی هایی را ایجاد می کنند (فورنت، ویلسن و والندر، ۱۹۹۸). این عوامل تبیدگی را توأم با خواسته و تقاضاهای آموزشی در محیط مدرسه و انتظارات تحصیلی والدین از نوجوانان نه تنها بر عملکرد کلی و تحصیلی آنها تأثیر منفی می گذارد بلکه سلامت و بهداشت

روانی آنها را به مخاطره می‌اندازد و مستلزم مقابله مؤثر می‌باشد (نایمی و واینیوماکی، ۱۹۹۹). انتخاب راه‌های مقابله مناسب در برابر تنبیگی‌های روانی ایجاد شده برای نوجوانان می‌تواند از تأثیر تنبیگی‌ها بر سلامت روانی آنان کاسته و به سازگاری اجتماعی و تحصیلی هر چه بیشتر آنان منجر گردد (برنت، ۱۹۸۲، به نقل از لاد، ۱۹۹۰). لازاروس و فولکن (۱۹۸۴) روش‌های اصلی مقابله با تنبیگی را شامل مقابله مسئله مدار^۱ و مقابله هیجان مدار^۲ می‌دانند. مقابله مسئله مدار بیشتر در موقعیت‌هایی بروز می‌کند که فرد احساس می‌کند توائی تغییر یا مهار موفقیت را دارد، در حالیکه مقابله هیجان مدار در موقعیت‌هایی بروز می‌کند که فرد احساس می‌کند توائی تغییر یا مهار موقعیت را ندارد، بنابراین در برابر آن واکنش نشان داده و یا سعی در تحمل آن دارد. برای مثال داشش آموزان ممکن است با تنبیگی ایجاد شده توسط یک امتحان سخت، از طریق مطالعه پیشتر و یا طرح ریزی برای مطالعه مؤثرتر مقابله کنند (مقابله مسئله مدار) و یا اینکه تصمیم بگیرند از طریق شرکت در یک فعالیت ورزشی و یا تفریحی مشکل را فراموش کرده و به آرامش دست یابند (مقابله هیجان مدار). این عدم درگیری رفتاری یا روانی با موقعیت تنبیگی زا، یک راهبرد نادرست و غیر مؤثر است زیرا فرد تلاش خود را برای حل مشکل و مقابله با آن کاهش می‌دهد (کارور، شیر و ویتراب، ۱۹۹۹). دیده شده است که راهبردهای مقابله‌ای غیر مؤثر و ناکارآمد و بخصوص راهبردهای نامرتبه با تکلیف (انجام هر کاری به غیر از آماده شدن برای امتحان) رابطه معناداری با اضطراب امتحان، عملکرد تحصیلی پایین، عدم رضایت و شکست تحصیلی دارد (نورمی، ۱۹۹۷). از سوی دیگر جستجوی حمایت اجتماعی^۳ از طریق دریافت حمایت شناختی و روانشنختی می‌تواند در خدمت اهداف مقابله مسئله مدار قرار گیرد (نایمی و واینیوماکی، ۱۹۹۹). نتایج پژوهش‌ها نیز نشان دهنده اثرات بهداشتی و محافظتی حمایت اجتماعی در مقابله با تنبیگی‌ها است (هلر، سوئیندل و دازنبری، ۱۹۹۶). در این راستا نتایج خانوادگی پیش‌بینی کننده‌های بسیار خوبی برای پیشرفت تحصیلی نوجوانان هستند، به طوری که خانواده‌هایی که دارای محیطی آزاد برای بروز احساسات اعضای خانواده هستند، سطح سواد و امکانات تفریحی بیشتری دارند و حمایت عاطفی و اجتماعی بیشتری را برای فرزندان خود فراهم می‌کنند، آنها دارای فرزندانی هستند که پیشرفت و موفقیت تحصیلی بالاتری دارند. هم چنین پژوهش‌ها نشان دهنده وجود رابطه مثبت بین حمایت اجتماعی با راهبرد مقابله‌ای

مسئله مدار و موفقیت تحصیلی نوجوانان از یکسو و رابطه منفی بین مقابله‌های هیجان مدار و موفقیت تحصیلی نوجوانان از سوی دیگر است (براون و کراس، ۱۹۹۷، نایمی و واینوماکی، ۱۹۹۹؛ زی و زیزن، ۱۹۹۷).

باتوجه به آنچه ذکر شد پژوهش حاضر با تأکید بر دو عامل غیرشناختی مهم در پیشرفت تحصیلی نوجوانان به بررسی رابطه بین موفقیت تحصیلی با راه‌های مقابله با تبندگی و جایگاه اجتماعی-اقتصادی در نوجوانان دختر خواهد پرداخت.

روش

طرح پژوهش حاضر غیر آزمایشی و از نوع طرح‌های توصیفی است.

آزمودنی‌ها

جامعة آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دختر پایه سوم راهنمایی مشغول به تحصیل در سال تحصیلی ۸۰-۸۱ در شهر تهران است. تعداد ۳۲۸ دانش آموز دختر پایه سوم راهنمایی که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی مرحله‌ای، از مناطق جغرافیایی شمال، مرکز و جنوب شهر تهران انتخاب شده‌اند، آزمودنی‌های این پژوهش را تشکیل می‌دهند. لذا ابتدا سه منطقه از مناطق ۱۸ گانه شهر تهران انتخاب شدند (منطقه ۱۲ از شمال، منطقه ۱۰ از مرکز و منطقه ۱۷ از جنوب). سپس با توجه به تعداد آموزشگاه‌های راهنمایی دخترانه موجود در این مناطق، سه آموزشگاه از منطقه ۳، پنج آموزشگاه از منطقه ۱۰ و چهار آموزشگاه از منطقه ۱۷ انتخاب شدند و در مرحله آخر یک کلاس از هر آموزشگاه انتخاب و کلیه دانش آموزان آن مورد مطالعه قرار گرفتند.

ابزار اندازه‌گیری

در پژوهش حاضر جهت سنجش راه‌های مقابله با تبندگی آزمون مقابله با بحران^۸ (CISS) که توسط اندرل و پارکر (۱۹۹۰) تهیه و تدوین شده است مورد استفاده قرار گرفت. هم چنین جهت سنجش موفقیت تحصیلی آزمودنی‌ها ابتدا معدل کل آزمودنی‌ها در سال تحصیلی قبل (پایه دوم راهنمایی) از پرونده تحصیلی آنان استخراج گردید و سپس هر آزمودنی در یکی از سه

سطح موقیت تحصیلی پایین، متوسط و بالا قرار گرفت. بدین صورت که آزمودنی هایی که معدل آنها کمتر از ۱۵ بود در گروه موقیت تحصیلی پایین، آزمودنی هایی که معدل آنها بین ۱۵ تا ۱۷/۵۰ بود در گروه موقیت تحصیلی متوسط و آزمودنی هایی که معدل آنها بالاتر از ۱۷/۵۰ در گروه موقیت تحصیلی بالا قرار گرفتند.

جدول ۱- بار عاملی سوالات های عامل های سه گانه آزمون مقابله با بحران چرخش واریماکس

متعدد سوالات	عکس ۱	عکس ۲	عامل ۳
-/۷۲۴			۲۶
-/۸۹۳			۲۳
-/۸۳۵			۴۰
-/۸۲۰			۳۸
-/۶۰۵			۴۶
-/۰۸۹			۳۵
-/۰۴۳			۲۱
-/۰۳۸			۴۵
-/۰۳۱			۲
-/۰۲۶			۴۲
-/۰۰۹			۶
-/۰۰۰			۳۴
-/۰۰۰			۹
-/۴۶۲			۲۵
-/۴۲۲			۳۳
-/۴۱۳			۱
-/۸۷۳			۱۲
-/۶۶۰			۱۸
-/۶۱۲			۲۹
-/۶۰۰			۲۷
-/۵۹۷			۲۱
-/۵۹۱			۲۴
-/۵۷۷			۷
-/۴۷۹			۱۳
-/۴۷۱			۴۴
-/۴۴۷			۲۲
-/۴۴۶			۱۶
-/۴۱۰			۲۷
-/۴۱۵			۱۹
-/۴۰۰			۳۰
-/۵۹۳			۲۸
-/۵۴۸			۲۳
-/۵۴۱			۳۶
-/۵۱۰			۳۹
-/۵۰۰			۳۱
-/۴۸۹			۸
-/۴۱۰			۲

چنانچه قبل از نیز ذکر شد برای سنجش راههای مقابله با تندیگی از آزمون مقابله با بحران (CISS) استفاده شد. این آزمون دارای ۴۶ سؤال است که سه زمینه اصلی رفتارهای مقابله‌ای، مقابله مسئله مدار، مقابله هیجان مدار و مقابله اجتنابی را در بر می‌گیرد.

لازم به توضیح است که ضریب آلفای کرونباخ برای دختران در عامل مقابله مسئله مدار برابر ۰/۹۰^۹ برای عامل مقابله هیجان مدار برابر با ۰/۸۵ و برای عامل مقابله اجتنابی برابر با ۰/۸۲ گزارش شده است. در پژوهش حاضر برای بررسی اعتبار آزمون از روش تحلیل عاملی و برای بررسی قابلیت اعتماد آن از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. بر اساس نتایج عاملی با چرخش واریماکس^۹ ۱۳ عامل استخراج شده سپس سؤال‌هایی که بار عاملی ضعیف داشتند، دو قطبی و یا تک ماده‌ای بودند حذف شده و مجددًا تحلیل عاملی با چرخش واریماکس انجام شد. نتایج نهایی ۳ عامل را نشان داد. هر کدام از این عوامل با توجه به محتوای سؤال‌ها و پیشنهاد پژوهش نامگذاری شد. لازم به ذکر است که شیوه نمره‌گذاری این آزمون بر اساس مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای است. بطوری که گزینه «اصلاً» نمره صفر و گزینه «همیشه» نمره چهار می‌گیرد.

تحلیل آماری

جهت بررسی تفاوت بین راههای مقابله مورد استفاده آزمودنی‌های دارای موقبیت تحصیلی پایین، متوسط و بالا و به منظور بررسی تفاوت بین راههای مقابله مورد استفاده آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی پایین، متوسط و بالا از آزمون آماری تحلیل واریانس چند متغیری استفاده شد، هم چنین برای بررسی رابطه موقبیت تحصیلی با جایگاه اجتماعی - اقتصادی از آزمون آماری تحلیل واریانس تک متغیری استفاده گردید.

جدول ۲- نتایج آزمون تحلیل واریانس مربوط به جایگاه اجتماعی - اقتصادی و راههای مقابله با تندیگی

میانگین مبتدازی	F	میانگین	درجه ازادی	مجموع مبتدازی درجه ازادی	میانگین	
					میانگین اجتنابی	میانگین اقتصادی
-/۲۴۴	۱/۴۲	۱۶۱/۶۷	۲	۲۲۳/۳۵		بالا
۰/۴۰۵	۰/۹۱	۶۲/۷۷	۲	۱۲۵/۵۳		متوسط
۰/۳۱۵	۱/۱۶	۵۲/۶۳	۲	۱۰۵/۲۶		پایین

با توجه به جدول ۲، بین راههای مقابله با تندگی آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی پایین، متوسط و بالا تفاوت معناداری نیست. به عبارت دیگر آزمودنی‌های هرسه‌گروه دارای الگوهای مقابله‌ای مشابهی هستند. خلاصه نتایج آزمون تحلیل واریانس چند متغیری (جدول ۳) نیز نشان دهنده این نکته است. چنانکه در جدول ۳ مشاهده می‌شود اثر جایگاه اجتماعی - اقتصادی در هیچ یک از آزمونهای پیلایی^{۱۰}، ویلکز^{۱۱}، هتلینگ^{۱۲} و رویز^{۱۳}، معنادار نمی‌باشد.

جدول ۳- خلاصه نتایج آزمون تحلیل واریانس مربوط به جایگاه اجتماعی - اقتصادی و راههای مقابله با تندگی

سطح معناداری	F	درجه آزادی	درجه آزادی	ارزش ناماین	نتایج	نام آزمون
۰/۴۳۲	۱/۰۰۲	۶۴۸	۶	۰/۰۱۸		پیلایی
۰/۴۲۴	۱	۲۴۶	۶	۰/۹۸۲		ویلکز
۰/۴۲۵	۰/۹۹۸	۶۴۴	۶	۰/۰۱۹		هتلینگ
۰/۲۰۹	۱/۰۱۹	۲۲۴	۳	۰/۰۱۴		رویز

جهت بررسی تفاوت راههای مقابله مورد استفاده آزمودنی‌های دارای موفقیت تحصیلی پایین، متوسط و بالا نیز آزمون تحلیل واریانس چند متغیری مورد استفاده قرار گرفت.

جدول ۴- نتایج آزمون تحلیل واریانس مربوط به راههای مقابله با تندگی و موفقیت تحصیلی

سطح معناداری	F	مجموع محدودرات	درجه آزادی	مجموع نسبت	سطح نسبت	راههای مقابله با تندگی
۰/۰۰۰*	۴۲۸۰	۳۹۰۹۱۵	۳	۱۱۷۷۷۴۵		مسئله مدار
۰/۰۰۰*	۱۸۴۶	۱۱۵۹۶۴	۳	۳۴۷۸۹۳		میجان مدار
۰/۰۰۰*	۱۷۳۴	۷۲۳۴۶	۳	۲۱۷۰۴۰		اجتنابی

*p < 0/001

همان طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود بین راههای مقابله مورد استفاده آزمودنی‌های متعلق به سطوح مختلف موفقیت تحصیلی (پایین، متوسط و بالا) تفاوت معنادار است. به بیان دیگر آزمودنی‌های دارای موفقیت تحصیلی پایین، متوسط و بالا دارای الگوهای مقابله‌ای مشابهی نیستند. نتایج آزمون تحلیل واریانس چندمتغیری (جدول ۵) نیز بیانگر این موضوع است.

جدول ۵- خلاصه نتایج آزمون تحلیل واریانس مربوط به موفقیت تحصیلی و راههای مقابله با تنیدگی

سطح معناداری	F	خطای معناداری	مرجع آزادی	آزمایشی	نرخ امنی	متغیرین خواهشمند	آزمون
.000*	۵۳/۶۶	۹۶۶	۹	۱			پیلائی
.000*	۳۸۳/۲۶	۷۷۹	۹	-۰/۱۶			ویلکر
.000*	۲۱۰۳/۰۳۷	۹۵۶	۹	۵۹/۴۰			هتلینگ
.000*	۶۳۷۳/۳۴	۲۲۲	۳	۵۹/۳۸			رویز

*p < .001

همان طور که در جدول ۵ مشاهده می شود اثر موفقیت تحصیلی در هر چهار آزمون پیلائی، ویلکر، هتلینگ و رویز معنادار ($p < 0.001$) می باشد.

با توجه به معنا دار بودن آزمون تحلیل واریانس، آزمون مقایسه پسین توکی ¹¹ انجام گرفت. نتایج این آزمون در جدول ۶ مشاهده می شود.

جدول ۶- نتایج آزمون توکی مربوط به سطوح موفقیت تحصیلی و راههای مقابله با تنیدگی

سطح معناداری	خطای معناداری	نمادوت بستگی (r)	معدل ۱	معدل ۲	معدل ۳	معدل ۴	نتایج وابسته
.0088	۱/۶۴۳	-۳/۴۷	متوسط	بسیله مدار	پایین	بالا	
.007	۱/۴۷۱	-۴/۴۲	بالا				
.0088	۱/۶۴۳	۳/۴۷	پایین				
.07223	۱/۲۴۱	-۰/۹۶	بالا				
.007	۱/۴۷۱	۴/۴۲	پایین				
.07223	۱/۲۴۱	۰/۹۶	متوسط				
.059	۱/۳۶	۱/۳۸	متوسط	هیجان مدار	پایین	بالا	
.099	۱/۲۲	۰/۴۱	بالا				
.059	۱/۳۶	-۱/۳۸	پایین				
.0610	۱/۰۳	۰/۹۸	بالا				
.0939	۱/۲۲	-۰/۴۱	پایین				
.0610	۱/۰۳	-۰/۹۸	متوسط				
.0393	۱/۱۱	-۱/۲۵	متوسط	احتیاطی	پایین	بالا	
.0199	۱	-۰/۴۴	بالا				
.0393	۱/۱۱	۱/۴۵	پایین				
.040	۰/۸۴	۱/۰۱	بالا				
.0199	۱	۰/۴۴	پایین				
.040	۰/۸۴	-۱/۰۱	متوسط				

نتایج آزمون توکی نشان می دهد که آزمودنی های دارای موفقیت تحصیلی پایین و بالا از نظر میزان استفاده از مقابله مسئله مدار با یکدیگر تفاوت معناداری دارند. به بیان دیگر آزمودنی های دارای موفقیت تحصیلی بالا نسبت به آزمودنی های دارای موفقیت تحصیلی پایین، به میزان بیشتری از مقابله مسئله مدار استفاده می کنند. طبق نتایج جدول ۶، آزمودنی های دارای سطوح مختلف موفقیت تحصیلی (پایین، متوسط و بالا) از نظر میزان استفاده از مقابله هیجان مدار و مقابله اختنابی تفاوت معناداری با یکدیگر ندارند.

جدول ۷- نتایج تحلیل واریانس تک متغیری مربوط به جایگاه اجتماعی - اقتصادی و موفقیت تحصیلی

سطح سهنداری	F	درجه آزادی	مقدار معنادار	مجموع معنادار	ناتایج	متغیر
.۰/۰۰۰	۳۶/۸	۲	۱۹۷	۳۹۴	بین گروهها	
		۲۲۵	۵/۲۶	۱۷۴۲	درون گروهها	
		۲۲۷	۲۰/۲۳۶	۲۱۳۵	کل	

نتایج جدول ۶ نشان می دهد که آزمودنی های دارای جایگاه اجتماعی - اقتصادی مختلف (پایین، متوسط و بالا) از نظر میزان موفقیت تحصیلی (معدل) با یکدیگر تفاوت معناداری دارند. هم چنین نتایج آزمون توکی (جدول ۸) نشان می دهد که آزمودنی های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی بالا از نظر موفقیت تحصیلی تفاوت معناداری با آزمودنی های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی پایین و متوسط دارا هستند ($p < 0.05$).

جدول ۸- نتایج آزمون پسین توکی مربوط به موفقیت تحصیلی و جایگاه اجتماعی - اقتصادی

جایگاه اجتماعی - اقتصادی	نمایش معناداری	نمایش معنادار	(I)	(J)	(I)
پایین	.۰/۲۹۴	.۰/۳۱۵	-۰/۴۷۰	متوسط	
	.۰/۰۰۰	.۰/۳۰۵	-۲/۵۵۶	بالا	
متوسط	.۰/۲۹۴	.۰/۳۱۵	.۰/۴۷۰	پایین	
	.۰/۰۰۰	.۰/۳۴۷	-۲/۰۸۶	بالا	
بالا	.۰/۰۰۰	.۰/۳۰۵	.۲/۵۵۶	پایین	
	.۰/۰۰۰	.۰/۳۴۷	.۲/۰۸۶	متوسط	

به بیان دیگر موقیت تحصیلی آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی بالا نسبت به دو گروه دیگر بیشتر است. هم چنین آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی متوسط نیز از نظر میزان موقیت تحصیلی تفاوت معناداری با آزمودنی‌های دارای جایگاه اجتماعی - اقتصادی پایین، دارا هستند. به عبارت دیگر آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی متوسط نسبت به آزمودنی‌های دارای جایگاه اجتماعی - اقتصادی پایین موقیت تحصیلی بالاتری دارند.

بحث و نتیجه‌گیری

● نتایج پژوهش نشان داد که بین راههای مقابله مورد استفاده آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی مختلف (پایین، متوسط و بالا) تفاوت معناداری وجود ندارد. به بیان دیگر اگر چه آزمودنی‌ها، دارای شرایط اجتماعی - اقتصادی متفاوتی هستند اما دارای الگوهای مقابله‌ای مشابهی هستند. این نتایج با نتایج پژوهش ذی و زیون (۱۹۹۷) همسویی دارد. ذی و زیون (۱۹۹۷) جهت مقایسه راههای مقابله‌ای مورد استفاده جوانان دانشجوی متعلق به اقلیت‌های قومی (سیاه پوست) و غیر اقلیت (سفید پوست) تعداد ۶۴۶ جوان دانشجو را مورد مطالعه قرار دادند، آن‌ها دریافتند که این دو گروه از دانشجویان با یکدیگر تفاوت معناداری از نظر راههای مقابله با تبیینی ندارند. مشابهت الگوهای مقابله‌ای در نوجوانان دختر متعلق به جایگاه اجتماعی - اقتصادی مختلف احتمالاً نشان‌دهنده این است که در دوره نوجوانی از یک سو، مهارت‌های حل مسئله به دلیل رشد انتزاعی خاص این دوره در نوجوانان افزایش می‌یابد و در نتیجه آنان را قادر می‌سازد تا هنگام رویارویی با مشکلات و موقعیت‌های تبیینی‌گز، از راهبردهای مداری چون تعمق، برنامه‌ریزی و تفکر برای حل مشکل استفاده نمایند و از سوی دیگر به دلیل تظاهرات شدید عاطفی، احساسی و هیجانی در این دوره، نوجوانان تمایل به بیرون ریزی هیجانات خود هنگام رویارویی با مشکلات داشته و از راهبردهای هیجان مداری چون درد دل کردن برای دوستان استفاده می‌نمایند.

● هم چنین نتایج نشان داد که بین راههای مقابله مورد استفاده آزمودنی‌های دارای پیشرفت تحصیلی پایین، متوسط و بالا تفاوت معناداری وجود دارد به طوری که آزمودنی‌های دارای موقیت تحصیلی بالا نسبت به آزمودنی‌های دارای موقیت تحصیلی پایین، بیشتر از مقابله

مسئله مدار استفاده می‌کنند. این نتایج با نتایج پژوهش نورمی (۱۹۹۷)، براون و کراس (۱۹۹۷)؛ نایمی و واپنوماکی (۱۹۹۹) همسو است. نایمی و واپنوماکی نیز با مطالعه ۱۱۰ دانشجوی رشته پزشکی دریافتند که راههای مقابله با تندگی با موقیت تحصیلی و سلامت روان این دانشجویان رابطه معناداری دارد. به طوری که دانشجویانی که از راهبردهای مقابله‌ای غیر مؤثر استفاده می‌کردند در معرض خطر بیشتری برای شکست تحصیلی قرار داشتند. براون و کراس (۱۹۹۷) نیز نشان دادند که شیوه‌های مقابله‌ای و محیط خانوادگی پیش‌بینی کننده‌های خوبی برای پیشرفت و موفقیت تحصیلی جوانان به شمار می‌آیند. در این راستا زی و دیزن (۱۹۹۷) تیز دریافتند که بین حمایت اجتماعی و دیگر راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار با موقیت تحصیلی نوجوانان رابطه مثبتی وجود دارد. احتمالاً نوجوانان دختر از طریق دریافت حمایت اجتماعی، عاطفی و شناختی از دوستان خود، قادر به برنامه ریزی کارآمد و مؤثرتری برای حل مشکلات تحصیلی خویش می‌شوند و این امر به نوبه خود برانگیزش تحصیلی و در نتیجه بر موقیت تحصیلی آنان تأثیر می‌گذارد. هم چنین نوجوانان دختری که هنگام رویارویی با مشکلات و تندگی‌ها از راهبردهای مسئله مداری چون مشورت با افراد متخصص و دارای صلاحیت استفاده می‌کنند، به دلیل دریافت حمایت اطلاعاتی و عاطفی از این افراد، نشانگان تندگی کمتری را (اضطراب، افسردگی) تجربه کرده و در نتیجه عملکردهای کلی و تحصیلی بهتری دارند.

- نتایج پژوهش حاضر هم چنین نشان دهنده تفاوت معنادار در سطوح موقیت تحصیلی آزمودنی‌های متعلق به جایگاه اجتماعی-اقتصادی مختلف است. به طوری که نوجوانان دختر متعلق به جایگاه اجتماعی-اقتصادی بالا، موقیت تحصیلی بیشتری نسبت به نوجوانان متعلق به طبقات اجتماعی-اقتصادی پایین و متوسط دارند. این نتایج با نتایج پژوهش لوگال (۱۳۷۴)، براون و کراس (۱۹۹۷)، کالجو (۱۹۸۲) همسو است. کالجو (۱۹۸۲) نشان داد که بین سطح درآمد، میزان تحصیلات و نوع شغل والدین با موقیت تحصیلی فرزندان آنها رابطه معناداری وجود دارد. در این راستا لوگال (۱۳۷۴) اعتقاد دارد موقعیت خانواده از نظر اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی با اثرگذاری بر مهارت‌ها و انگیزش تحصیلی کودکان، موقیت تحصیلی آنان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. همچنین براون و کراس (۱۹۹۷) نشان دادند خانواده‌هایی که دارای امکانات تفریحی بیشتر و فضای حمایت کننده‌تری هستند، دارای فرزندانی با موقیت تحصیلی بالاتر هستند. احتمالاً یکی از دلایل موقیت تحصیلی بیشتر نوجوانان دختر متعلق به طبقات

اجتماعی بالاتر، مربوط به داشتن فرصت‌ها و امکانات آموزشی بیشتری است که خانواده‌های آن‌ها برایشان فراهم می‌کنند.

● به طور کلی نتایج پژوهش نشان دهنده نقش مؤثر عوامل اجتماعی - اقتصادی و روش‌های مقابله با تبدیگی در موفقیت تحصیلی نوجوانان دختر است.

بادداشت‌ها

۱- Legall, A.	۷- Bacher, M.
۲- Reuchlin, S.	۸- Berndt, M.
۳- Problem-focused coping	۹- Emotion-focused coping
۴- Social support seeking	۱۰- Coping with Crisis Test
۵- Varimax	۱۱- Pillai
۶- Willks	۱۲- Hotelling
۷- Roys	۱۳- Tukey

منابع

- لوگال، آندره (۱۳۷۴). شکست‌های تحصیلی: شناخت و جبران، ترجمه محمد رضا شعاع رضوی، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد.

Brown, N. W. & Cross, Jr. E. J. (1997). Coping resources and family environment for female engineering students. *College Student Journal*, 31(2), 282-290.

Calegrove, M. B. (1982). The effect of family environment on the attrition of first semester college freshmen. *Dissertation Abstracts Internationnal*, 42, 461-48.

Carver, C. S.; Scheier, M. F. & Weintraub, J. K. (1999). Assessing coping strategies: A theoretically based approach. *Journal of Personality and Social Psychology*, 56, 267-283.

Endler, N. S. & Parker, J. D. (1990). Multidimention assessment of coping. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58, 844-850.

Fournet, D. N.; Wilson, K. L. & Wallender, J. L. (1998). Growing or just getting along? Technical and adaptive competence in coping among adolescents. *Child Development*, 69(4), 1129-1144.

Heller, K. ; Swindle, R. & Dusenbury, L. (1996). Component social support processes: Comments and integration. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 55, 466-470

- Ladd, G. W. (1990). Having friends, keeping friends, making friends, and being liked by peers in classroom: Predictors of children early school adjustment. *Child Development*, 61, 1081-1100.
- Lazarus, R. S. & Folkman, S. (1984). Stress, appraisal and coping. New York: Springer-Verlag.
- Moos, R. & Moos, B. (1990). *Family Environment Scale manual*. Consulting Psychologist Press. Palo Alto, California.
- Niemi, P.M. & Vainiomaki, P. T. (1999). Medical students, academic distress, coping, and achievement strategies during the preclinical years. *Teaching and Learning in Medicine*, 11(3), 123-135.
- Nurmi, J. E. (1997). Self-definition and mental health during adolescence and young adulthood. In J. Schulenberg, J. Maggs, K. Tlurremann (Eds.), *Health risks and developmental transitions during dolescence* (pp. 395-215). Cambridge University Press.
- Steinberg, L. (1990). Autonomy, conflict and harmony in the family relationship. In S. Feldman & G. R. Eliot (Eds.), *At the thershold: The developing adolescent* (pp. 255-270). Cambridge, M. A: Harvard University Press.
- Zea, M. C. & Reisen, C. A. (1997). Predicting intention to remain in college among ethnic minority and non minority students. *Journal of Social Psychology*, 137(2), 149-159.

